

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

‘Heden: Hosanna, morgen: Kruisig Hem!’ Dat verwoordt het ongemakkelijke gevoel van Palmzondag. We maken er een feestje van. Kinderen met Palmpaasstokken, het grote feest van Pasen komt echt dichtbij. Tegelijk weet je dat Jezus na dat gejuich moederziel alleen de weg van het kruis gaat.

Misschien geldt dat dubbele wel vaker voor onze blijdschap in de kerk. Je steekt elkaar aan en zingt zo lekker samen, maar als je het nieuws een beetje volgt en je naar je eigen leven kijkt, vraag je je af: wat is dat enthousiasme van mij eigenlijk waard? Als het er echt op aan komt: sta ik er dan? Hoe diep zit het, dat geloof van me? Zie ik wel wie Jezus echt is? En kan ik Hem volgen daarin?

Vandaag wil ik met u op zoek gaan naar de echte blijdschap van de intocht van Jezus in Jeruzalem. Ik geloof dat als we echt zien wie Jezus is en blij zijn met de *goede* dingen dat we dan ook verder kunnen met Hem, zelfs als Hij sterft aan een kruis en – God zij dank – leeft.

Wie is deze koning op een ezel? Waarom zouden we juichen voor Hem? Daar hebben we wat uitleg bij nodig, over de bijbelse achtergronden, bij dit beeld.

Eerst maar die **ezel**.

*Bij ons is een ezel een beetje een dommig dier. Ezel! is een scheldwoord.

* In wat wij het OT noemen is dat anders. Een ezel was in het oude oosten een gerespecteerd rijdier, lastdier en trekdier. Totdat de paarden opkwamen. Het paard staat voor de snelle oorlogsvoering, de militaire kracht. Maar Israël moest zijn vertrouwen niet stellen op paarden en op bondgenoten met paarden maar op God. In praktijk waren paarden sterker en sneller dan ezels. Maar de ezel was – zeker bij de profeten - het ware koninklijke rijdier.

* Dus wie in Jezus’ dagen vertrouwd is met de profeten van Israël herkent in die man op de ezel iets koninklijks. Maar andere inwoners van Jeruzalem zullen niet onder de indruk zijn geweest van deze verschijning.

Matteüs brengt als enige evangelist de intocht van Jezus in Jeruzalem in verband met een profetie van Zacharia.

*Kijk, je koning is in aantocht,
Hij is zachtmoedig
en rijdt op een ezelin (Mt.21:5)*

Die profetie is trouwens bij Zacharia net even anders:

*Je koning is in aantocht,
bekleed met gerechtigheid en zege.
Nederig komt hij aanrijden op een ezel (Zacharia 9:9)*

De benaming voor de ezel varieert, maar dat is niet zo interessant. We zoomen even in op *wat er over de koning die op die ezel zit wordt gezegd*.

De profeet Zacharia heeft het niet over een bestaande koning, maar over de messiaanse koning die komt. De verwachting dat God de Messias zou laten komen op aarde, een Vredevorst die redding brengt voor het volk, leefde volop in Jezus’ dagen. Zacharia zegt over die messiaanse koning: Hij is *bekleed met gerechtigheid en zege*. Dat is niet een goede

eigenschap van die koning zelf. In Israël gaat het ten diepste niet over de koning zelf. Het is God die de koning zijn gezag verleent. Je bent koning bij de gratie Gods en niet omdat jij uit een goede familie komt of omdat je zo'n grote leider bent.

God rust deze koning uit met *gerechtigheid*, dat is dat er recht gedaan wordt aan ieder mens. Niet het toepassen van regels en wetten, maar ruimte scheppen om te leven. En God rust de koning met *zege*. Maar niet die koning heeft gevochten en gewonnen. Nee, God heeft hem geholpen en zo alleen kon hij koning worden. Deze koning komt dan ook '*nederig*' aanrijden. Hij oefent zijn macht niet uit door hoog te paard te zitten, maar komt op een ezel, dichtbij de gewone mensen. Hij heeft oog voor de behoeften van zijn volk in plaats van dat-ie macht uitoefent.

Zou je juichen voor zo'n koning? Qua uiterlijk vertoon is het een beetje karig, maar we mochten toch willen dat mensen die ons leiden en besturen iets van deze koning hadden: recht doen, oog voor de noden van gewone mensen. Dus ja!

Dat was het beeld wat de profeet Zacharia schetst en wat vast bekend is geweest bij een deel van de mensen daar in Jeruzalem. Matteüs de evangelist gaat hierin mee maar hij laat de gerechtigheid en zege achterwege. Daarmee wordt die koning minder krachtig. Matteüs focust op één woord: *zachtmoedig*.

Even een opfrismomentje: zachtmoedigheid is een vrucht van de geest. Als zachtmoedig bent, ben je geen watje. Wie zachtmoedig is, kan afzien van zijn eigen belang en komt op voor wat God graag wil. Maak je je boos om de goede dingen? Jezus komt de stad in op een ezeltje – nederig - en meteen daarna trekt hij het hele tempelplein overhoop: 'Dit is een huis van gebed en jullie maken er een rovershol van!' en is Hij woedend. Hartstocht voor het huis van God. Jezus zegt in de bergrede: Het echte geluk is voor de zachtmoedigen want aan hen zal God de aarde geven. (Mt.5:5) Je bent misschien bang dat er geen plek voor je is als je niet opkomt voor jezelf. Maar in Gods nieuwe wereld gaat het anders. Niet de aggressors maar de zachtmoedigen krijgen het land.

Zouden wij juichen voor een zachtmoedige leider? Dus geen watje maar iemand die pal staat voor hoe God het graag ziet, zeg maar de waarden van Gods koninkrijk. Eerlijk gezegd vind ik het al een beetje lastiger worden. Gaat zo iemand het redden in onze wereld? Moet je niet wat meer een overwinnaarsmentaliteit hebben om iets te bereiken?

We hebben iemand die zachtmoedig is en op een ezel rijdt. Maar wat zegt het dat hij ook *koning* wordt genoemd?

Eigenlijk hoort een koning niet bij Israël. Als ze toch een koning willen, waarschuwt de profeet Samuël ze: 'Waarom willen jullie een koning? Ze laten je mannen in het leger werken en je dochters in het paleis. Ze pikken je land en de opbrengst ervan in. Dat moet je niet willen. God is toch jullie koning?!' Maar ze willen het toch, met alle gevolgen van dien.

Jezus zoals wij Hem kennen uit de evangeliën lijkt niet op een koning. Hij wordt ook zelden 'koning' genoemd. De enkele keer dat Jezus wel koning genoemd wordt, gaat het over lijden.

Dat begint al bij zijn geboorte. De wijzen vragen aan koning Herodes naar de pasgeboren koning van de joden. Herodes wordt bang en moordt alle pasgeboren kinderen uit, omdat hij vreest van zijn troon gestoten te worden. Het tegendeel van een zachtmoedige leider. Aan het eind van Jezus' leven komt het idee dat Hij koning is weer terug. Pilatus vraagt hem: 'Ben jij de koning van de joden?' Soldaten bespotten Hem aan het kruis: 'wees gegroet, koning van de joden!' En dan dat hatelijke bordje boven het kruis. INRI zie je op schilderijen: Jezus van Nazareth Rex (=Koning) Joudaion (=van de joden).

Wat ben je voor koning als je sterft aan een kruis? In het Johannesevangelie zegt Jezus: 'mijn koningschap is niet van deze wereld.' De koninklijke waardigheid die God Hem heeft gegeven, kan niemand van Hem afpakken. Uiteindelijk tast die oneerlijke, smadelijk, vuile dood aan het kruis zijn koningschap niet aan. Zelfs als Hij uitroept: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' blijft Hij koning. Die waardigheid die de Vader Hem gegeven heeft, wordt niet van Hem afgenomen.

We gaan terug naar de dag van Jezus' intocht in Jeruzalem. We zien Hem aankomen, de zachtmoedige koning, over wie de schaduw van het kruis valt. Wat gaan we nu doen? Gaan we juichen? Of is dat oppervlakkig?

Misschien zeg je: 'Ik kan niet juichen.' Als ik denk aan het lijden, van Jezus. En van zoveel mensen op deze wereld. Die niets misdaan hebben en zomaar sterven. En aan al die mensen voor wie geen plek is, die niet gezien en niet gehoord worden.

Misschien zeg je: 'Ik zou niet eerlijk zijn als ik ging juichen.' Ik doe wel mee in de kerk enzo, maar als je van binnen kijkt, is dat hele geloof van mij zo flinterdun. Wat is mijn gejuich waard? Durf ik Hem echt na te volgen? Wat zou ik doen als iedereen om me heen Hem weg wil hebben?

Waar zit nu de echte blijdschap van dit moment?

Soms helpt het me om te denken: Hoe zou dit leven eruit zien als Jezus niet gekomen was om ons te redden? Als er geen vergeving was en nieuw leven... Dan ben ik blij, dat Hij er wel is en trouw is gebleven tot in de dood en zo ons redding en leven geeft.

Wat hebben we deze zachtmoedige Koning nodig in onze wereld! Als tegenbeeld van machthebbers die de wereld kapot laten gaan. Als kompas hoe we te leven hebben, welke waarden ons leven richting geven. Eerlijk delen, ruimte scheppen. Niet jij bent het centrum van het universum, je kunt ook een stap opzij doen voor een ander, nederig zijn in de goede zin van het woord.

En moeten we dan echt juichen? In je eentje durf je misschien maar nauwelijks te zeggen 'ik geloof!' maar als we samen zijn, kunnen we elkaar aansteken. We zijn door God aan elkaar gegeven om de lofzang gaande te houden, om hoop aan te wakkeren, om niet kopje onder te gaan in alles wat er fout zit, maar op te staan en te juichen. Met open ogen. Met alles wat je meemaakt. Ook de afwijzing, de angst, de pijn, de innerlijke strijd. Hij kent het uit eigen ervaring. Alles mag er zijn bij die zachtmoedige koning. Laten we juichen door onze tranen heen. Amen.